

Sygn. akt: I C 1421/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 marca 2023 r.

Sąd Rejonowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Małgorzata Skorupska-Rak
Protokolant:	Sekretarz sądowy Bogusław Małańczuk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 marca 2023 r. w G.

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

przeciwko K. S.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2.078,00 zł (dwa tysiące siedemdziesiąt osiem złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19 września 2020 roku do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.632,29 zł (jeden tysiąc sześćset trzydzieści dwa złote i 29/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;
- przyznaje adw. K. K. wynagrodzenie z tytułu pełnienia funkcji kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego w kwocie 442,80 zł (czteryście czterdzieści dwa złote i 80/100) w tym kwotę 82,80 zł (osiemdziesiąt dwa złote i 80/100) tytułem podatku VAT, które wypłacić z zaliczki.

Sędzia Małgorzata Skorupska-Rak

Sygn. akt I C 1421/22

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym do Sądu Rejonowego w Gliwicach w dniu 13 maja 2021 roku, powódka (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. wniosła o zasądzenie od pozwanego K. S. kwoty 2.078 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 19 września 2020 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka podała, że pozwany w okresie od 3 do 5 września 2020 roku korzystał ze świadczeń zdrowotnych na Oddziale Wewnętrznym spółki (...) sp. z o.o. (...) mu szereg badań diagnostycznych, badań laboratoryjnych i podano leki. Pozwany nie posiadał ubezpieczenia zdrowotnego i udzielone mu świadczenia nie podlegało refundacji z Narodowego Funduszu Zdrowia. Powódka wystawiła fakturę nr (...) opiewającą na kwotę 2.078 zł, którą pozwany powinien był zapłacić do 18 września 2020 roku. Roszczenie stało się wymagalne z dniem 19

września 2020 roku. Pismem z 27 października 2020 roku powódka wezwała pozwanego do zapłaty, które pozostało bez rezultatu.

W dniu 6 lipca 2021 roku Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Gliwicach wydał nakaz zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu i orzekł o kosztach procesu.

Zarządzeniem z 23 września 2021 roku poinformowano pełnomocnika powódki, że pozwany nie odebrał przesyłki i zobowiązano go do złożenia w terminie 2 miesięcy od dnia doręczenia zobowiązania potwierdzenia doręczenia odpisu pozwu pozwanemu za pośrednictwem komornika albo zwrotu przesłanego odpisu pozwu z podaniem aktualnego adresu pozwanego bądź zwrotu odpisu pozwu i wykazania, że dotychczas podany adres pozwanego jest aktualny.

Powódka pismem procesowym z 11 kwietnia 2022 roku wniosła o ustanowienie kuratora dla pozwanego nieznanego z miejsca pobytu.

Postanowieniem z 4 listopada 2022 roku został ustanowiony dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego kurator.

W sprzeciwie od ww. nakazu zapłaty kurator pozwanego wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od Skarbu Państwa, ewentualnie od strony powodowej wynagrodzenia kuratora. Z ostrożności podniósł zarzut przedawnienia roszczenia oraz naruszenia przez powoda zasad współżycia społecznego.

W uzasadnieniu podał, że nie udało mu się skontaktować z pozwanym, a zatem z ostrożności procesowej kwestionuje roszczenie strony powodowej zarówno co do zasady jak i co do wysokości. Wskazał, że wątpliwości budzi, czy faktycznie doszło do świadczenia usług medycznych na rzecz pozwanego, a jeśli tak to w jakim zakresie, czy strona powodowa wykonała w sposób prawidłowy wszystkie czynności medyczne oraz czy pozwany miał możliwość zapoznania się z kierowaną do niego korespondencją.

Powódka wraz z pismem procesowym z 14 lutego 2023 roku złożyła dokumentację medyczną pozwanego z pobytu w placówce w dniach 3-5 września 2020 roku.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwany K. S. w dniach 3-5 września 2020 roku, jako osoba nieubezpieczona korzystał ze świadczeń zdrowotnych na Oddziale Wewnętrznym spółki (...) sp. z o.o. w G. przy ul. (...). Pozwanego przyjęto w stanie zatrucia alkoholem, był przytomny, bez kontaktu logicznego. Wykonano mu szereg badań diagnostycznych i badań laboratoryjnych oraz podano mu leki. Wykonane badania to:

- alkohol etylowy;
- alat, aspat;
- amylaza;
- bilirubina całkowita;
- gazometria krwi tętniczej (w zestawieniu kosztów leczenia opisano jako: gazometria);
- glukoza (w zestawieniu kosztów leczenia opisano jako: glukoza w surowicy krwi);
- glutamylotransferaza (w zestawieniu kosztów leczenia opisano jako: GGTP);
- morfologia;
- PT (w zestawieniu kosztów leczenia opisano jako: czas protrombinowy)
- troponina

-elektrolity- potas, sód, chlorki (w zestawieniu kosztów leczenia opisano jako: elektrolity);

- kreatynina;

- TK głowy.

Podano mu glukozę.

K. S. został wypisany z placówki w dniu 5 września 2020 roku. Spółka (...) sp. z o.o. we wniosku do Sekcji Księgowości o wystawienie faktury za pobyt w szpitalu (...) wskazała jego imię, nazwisko i adres oraz wykonane badania i procedury medyczne. Rzeczywiste koszty udzielenia świadczenia zdrowotnego pozwanemu w wyniosły 2.078 zł. Spółka (...) sp. z o.o. w G. przy ul. (...) wystawiła w dniu 4 września 2020 roku fakturę VAT nr (...), oznaczając termin płatności do 18 września 2020 roku. Pozwany nie był ubezpieczony i nie zapłacił za wykonane względem niego świadczenia medyczne. Wysłane do niego w dniu 27 października 2020 roku wezwanie do zapłaty wynikającej z faktury należności zostało odebrane 2 listopada 2020 roku.

(dowody: zestawienie kosztów leczenia k. 15, wnioski o wystawienie faktury za leczenie z 4 września 2020 roku k. 16, faktura VAT z 4 września 2020 roku k. 19, wezwanie do zapłaty wraz z zpo k. 20-23, historia choroby k. 112, karta informacyjna izby przyjęć k. 115, karta wypisowa k. 117, karta badań pomocniczych k. 118-119).

Pozwany złożył podpis na karcie wypisowej i na otrzymanej fakturze.

(dowody: karta wypisowa k. 117, faktura k. 19).

Dokonując ustaleń stanu faktycznego Sąd kierował się wskazanymi powyżej dowodami, które korespondowały ze sobą oraz wzajemnie się uzupełniały. Ich treść oraz wiarygodność nie budziła wątpliwości Sądu, który nie dopatrył się żadnych okoliczności, które pozwoliłyby na podważenie ich wiarygodności i dlatego uwzględnił je w całości.

Sąd zważył , co następuje:

Powództwo zasługiwało w całości na uwzględnienie, z uwagi na udowodnienie przez powódkę wysokości roszczenia w świetle zasad rozkładu ciężaru dowodu z art. 6 k.c.

Podstawą prawną rozstrzygnięcia jest ustawa z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz ustawa z dnia 15 kwietnia 2011 roku o działalności leczniczej. W art. 2 ustawy o świadczeniach zdrowotnych zostały wymienione podmioty uprawnione do korzystania ze świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych na zasadach określonych w ustawie, natomiast w art. 3 te same ustawy zostało wyjaśnione pojęcie ubezpieczonego. Pozwany w dniu przyjęcia na Oddział Wewnętrzny powódki nie był ubezpieczony.

Pozwany przebywał na Oddziale Wewnętrznym spółki (...) sp. z o.o. w G. przy ul. (...) w okresie od 3-5 września 2020 roku, gdzie skorzystał ze świadczeń zdrowotnych. Zgodnie z art. 19 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych z dnia 27 sierpnia 2004 roku, w stanach nagłych świadczenia opieki zdrowotnej są udzielane świadczeniobiorcy niezwłocznie, pomimo nielegitymowania się dokumentami potwierdzającymi ubezpieczenie o których mowa w art. 50 te same ustawy i takiej pomocy udzielono pozwanemu. Zgodnie z art. 50 ust. 11 ustawy, w stanach nagłych lub w przypadku, gdy ze względu na stan zdrowia nie jest możliwe złożenie oświadczenia, o którym mowa w ust. 6, świadczenie opieki zdrowotnej zostaje udzielone pomimo braku potwierdzenia prawa do świadczeń opieki zdrowotnej w sposób wskazany w ust. 1, 3 lub 6. W takim przypadku osoba, której udzielono świadczenia opieki zdrowotnej, jest obowiązana do przedstawienia dokumentu potwierdzającego prawo do świadczeń opieki zdrowotnej albo złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 6, w terminie 14 dni od dnia rozpoczęcia udzielania świadczenia opieki zdrowotnej, a jeżeli świadczenie to jest udzielane w oddziale szpitalnym,

w terminie 7 dni od dnia zakończenia udzielania świadczenia opieki zdrowotnej - pod rygorem obciążenia tej osoby kosztami udzielonych jej świadczeń.

Pozwany w dacie przyjęcia do placówki medycznej był osobą nieubezpieczoną, nie przedstawił dokumentu potwierdzającego prawo do świadczeń, zatem nie spełniał warunków udzielenia mu świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych określonych w ustawie, toteż koszty leczenia pozwanego obciążają jego samego.

Zgodnie z przepisem art. 45 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 roku o działalności leczniczej, wysokość opłat za świadczenia zdrowotne udzielane osobom innym niż wymienione w art. 44 (osobom nieubezpieczonym) ustala kierownik. Przy ustalaniu wysokości opłaty, o której mowa w ust. 1, kierownik uwzględnia rzeczywiste koszty udzielenia świadczenia zdrowotnego. Usługi medyczne i ich koszt oraz koszt opieki wynikają z przedłożonej dokumentacji - wniosku o wystawienie faktury za leczenie z 4 września 2020 roku i z faktury VAT nr (...) z 4 września 2020 roku. Koszty te nie były ostateczne – po przedstawieniu dokumentacji medycznej pozwanego – kwestionowane. Sąd uznał, że były prawidłowo ustalone przez powódkę i odpowiadały zakresowi wykonanych badań i usług. Pozwanemu zostało wysłane wezwanie do zapłaty należności wynikającej ze wskazanej faktury, na adres przez niego podany, zatem niezasadne są zarzuty kuratora pozwanego o niezapoznanie się przez pozwanego z wezwaniem do zapłaty.

Roszczenie nie było również przedawnione, skoro stało się wymagalne w dniu 19 września 2020 roku, a powództwo wniesiono do Sądu w dniu 13 maja 2021 roku.

Wobec wskazanych okoliczności i na podstawie powołanych przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 roku, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2.078 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, zgodnie z żądaniem z pozwu - z faktury VAT nr (...) wynika, że termin płatności został określony na 18 września 2020 roku. Wobec nie uiszczenia należności, roszczenie stało się wymagalne kolejnego dnia, to jest 19 września 2020 roku. O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. Z tych względów orzeczono jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na zasadzie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zasądzając od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.632,29 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na kwotę tę złożyły się: wynagrodzenie pełnomocnika – 900 zł, opłata od pozwu - 200 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa - 17 zł oraz koszty zaliczki na poczet kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu – 442,80 zł i koszty doręczenia komorniczego – 72,49 zł (k. 48). Z tych względów orzeczono jak w punkcie 2 sentencji wyroku.

W niniejszej sprawie pozwany reprezentowany był przez kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego. Sąd orzekł o wynagrodzeniu dla kuratora pozwanego na podstawie przepisów Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 marca 2018 roku w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej, w sprawach cywilnych. Zgodnie z § 1 pkt 1 oraz § 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 marca 2018 roku w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej wysokość wynagrodzenia kuratora ustanowionego dla strony w sprawie cywilnej, zwanego dalej „kuratorem”, ustala się w kwocie nieprzekraczającej 40% stawek minimalnych za czynności adwokackie określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku - Prawo o adwokaturze - nie mniej niż 60 zł. Zgodnie z § 2 punkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie stawka minimalna przy wartości przedmiotu sprawy powyżej 1.500 zł do 5.000 zł wynosi 900 zł. 40 % z tej kwoty to 360 zł, przy czym należność należało podwyższyć o kwotę podatku VAT w stawce 23%, to jest do kwoty 442,80 zł. Należność należało wypłacić z zaliczki uiszczonej przez powódkę. Z tych względów orzeczono jak w punkcie 3 sentencji wyroku.

Sędzia Małgorzata Skorupska-Rak